

ЖЮЛ СЮПЕРВИЕЛ МЕЧКА

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Полюсът въздишки няма.
Само мечка преобръща
някакво кълбо по-бяло
от снега, пък и от нея.
Как да ѝ внушиш от тука,
от Париж, че то е тъкмо
тъй отдавнашната сфера
с намаляващи размери
на едно среднощно слънце.
Мечката е тъй далече
от затворената стая
и е толкова различна
от познатите животни,
преминаващи край мене...
Неразбрала, тя се свежда
над туй малко свое слънце
би желала да му върне
топлината със дъха си
и с езика си грижовен,
сякаш че за нея то е
мръзнецо мече, което,
свито на кълбо, се прави
на умряло и не гледа.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.